

Een knoop doorhakken

(165)

Het geeft me geen vreugde. Toch blijf ik het doen. Voor die paar tientjes per week, die ervoor zorgen dat ik af en toe iets leuks kan shoppen. Zonder me schuldig te voelen dat ik het salaris van manlief plunder.

En ja, ik weet het. We mogen er kunnen er samen van leven, van zijn salaris. Ik doe het hele huishouden ook nog, dus hoezo schuldig? Maar ik zou zo heel graag iets voor mezelf doen. Waar ik geld mee verdien. Het is moeilijk om thuis te zitten en echt niet te kunnen werken, omdat mijn lijf niet wil en mijn brein dan in stand paniek schiet.

En ik wil zo graag, maar alles breekt me bij de handen af. Dus blijf ik haakpatronen ontwerpen en uitleg geven, ook al verkoop ik geen haakcursussen. Maar ik wil niemand teleurstellen die een patroon bij me kopen en nog nooit die techniek heeft gebruikt. Dus leg ik geduldig uit en voel hoe de energie uit me loopt.

Het zuigt me leeg, terwijl het maken van kaartjes me zoveel vreugde brengt. Het schrijven van gedichten me tot de wolken optrekt. Het bedenken van columns me vult met hoera'tjes van geluk. Omdat dat is wat ik wil. Waar ik voor geboren ben. Om zo mensen te bemoedigen de hoop nooit op te geven. Zich niet door

anderen of door het leven zelf te laten downsizen. Maar blijven vertrouwen op een betere toekomst.

Dat wil ik, dat kan ik en dat doe ik al! Daar wil ik mee door! Daar wil ik mijn tanden in zetten. Dat is momenteel mijn missie. En dat is het al even!

Soms vraag ik God: moet ik hier wel mee doorgaan? Ik verdien nog niets! Dan hoor ik op de radio (GrootNieuwsRadio uiteraard) een niet alledaags woord en juist met dat woord ben ik bezig in een gedicht of een design. Dat zie ik dan als een knipoog van Hem. Hij ziet wat ik doe en hoe ik Zijn tijd gebruik.

En heus, het ontwerpen van de Max Verstappen-deken was leuk en het feit dat zij (Max en de deken) het zo geweldig doen, brengt me vreugde. Maar die vreugde gaat niet zo diep als het ontwerpen van een design. Daar ga ik echt van aan.

Hoog tijd om een knoop door te hakken. Al mijn tijd (Gods tijd) gaan besteden aan mijn leuke digitale kaartjes, gedichten en rijmpjes en genieten van wat mijn haakpatronen opbrengen en volop in de ontwerpmodus.

En haken blijf ik doen en gehaakte dekens blijf ik doneren aan wie op mijn hart komt. Dan is daar ook de druk van moeten ontwerpen af. Kan ik lekker los! En wie God op mijn hart legt, krijgt een deken. Ik heb al iemand in gedachte!

Hou je haaks!

Annet van Ballegooijen, 26062024